

Въ кѫшѣ-тѣ нѣкому съмъ	{	Être chez quelqu'un.
У нѣкого съмъ		N'être chez personne.
Не съмъ никому въ кѫшѣ-тѣ	{	N'aller chez personne.
Не съмъ у никого		Chez qui?
Не отивамъ никому въ кѫшѣ-тѣ	{	Chez qui voulez-vous aller?
Не отивамъ у никого		Je ne veux aller chez personne.
Кому въ кѫшѣ-тѣ?	{	Chez qui est votre frère?
У кого?		Il est chez nous.
У кого искате да идете?		Est-il à la maison?
Не рачиѣ да идѣ у никого.		Est-il chez lui? (a).
У кого е братъ ви?		Il n'est pas à la maison.
У нась е.		Il n'est pas chez lui.
У дома ли е?		Êtes-vous?
У дома ли си е?		Fatigué.
Не е у дома.		Êtes-vous fatigué?
Не е у дома си.		Je suis fatigué.
Сте ли?		Je ne suis pas fatigué.
Уморенъ, у труденъ.		Est-il?
Уморенъ ли сте?		Il est.
Уморенъ съмъ.		Nous sommes.
Несъмъ уморенъ.		Ils sont.
Е ли?		
Е.		
Смы.		
Сѣ.		

Пінк.

Гдѣ? дѣка? кѫдѣ?	Où?
Какво искате да направите?	Que voulez-vous faire?
Какво иска да направи братъ ви?	Votre frère que veut-il faire?
У дома ли е баща ви?	Votre père est-il à la maison?
Какво искатъ да купятъ Нѣмци-ти?	Les Allemands que veulent-ils acheter?
Искатъ да купятъ нѣчто добро.	Ils veulent acheter quelque chose de bon.

a) Отъ горни-ты примѣры става явно, че когато ся опрѣдѣлява отъ притяжателно-то мѣстонимѣніе, чия е кѫща-та, употреблява ся прѣдлогъ-тѣ *chez* съ лично-то мѣстонимѣніе, като: *chez moi*, *chez nous*, и пр. а кога-то ся неопрѣдѣлява, тогава ся употребава дател. падежъ на *maison*, като: *à la maison*.